

Academic Management Strategies to Improve Learning Achievement of Students at Nong Kung Sri Wittayakarn School Kalasin Secondary Educational Service Area Office

Thawat Phengsalung

Nong Kung Sri Wittayakarn School, Thailand

Email: tg12wat@Gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-0195-9744>

Received 06/12/2023

Revised 23/04/2024

Accepted 15/07/2024

Abstract

Background and Aims: A structured environment that improves student learning and attends to individual needs is created by effective academic management strategies, which boosts performance and promotes overall academic success. Schools can systematically accomplish educational goals through the use of data-driven decision-making, targeted interventions, and ongoing teacher development. The paper aims to create, experiment, and evaluate academic management strategies to raise the learning Achievement of students at Nong Kung Sri Wittayakarn School. Kalasin Secondary Educational Service Area Office. There are three steps in the research method: (1) Develop a strategy by reviewing and evaluating the content of the document, speaking with experts, and having seven experts review and validate the plan's appropriateness and viability. Assessments, focus groups, and interviews were the research's instruments. (2) At Nong Kung Sri Witthayakhan School, Kalasin Secondary Educational Service Area Office, with teachers and educational personnel and 959 students in grades 1-6, experiment with academic management strategies to raise the learning Achievement of students in the academic year 2021. (3) Assess instructional strategies to improve students' academic performance at Nong Kung Sri Witthayakhan School from 49 educators in the academic year 2021. Standard deviation and mean are the statistics used. and provide an overview of the data.

Results: (1) There have historically been four directions in educational administration strategy to improve students' learning Achievement at Nong Kung Sri Witthayakhan School, Kalasin Secondary Educational Service Area Center: (1.1) strategic resources to develop learning achievement, five strategies, and strategy Improving the standard of instruction, Methodology. (1.2) Improving the caliber of pupils and methodology, (1.3) Developing instructors and

methods of instruction. Methodology, (1.4) Creating educational materials and media. Methodology, (1.5) Fostering community involvement in learning. Additionally, learning Achievement in four learning subject groups—mathematics, science, social studies, religion and culture, and foreign languages—represents direct results (Output) from development. (2) Findings from an experiment at Nong Kung Sri Wittayakarn School that used academic management techniques to improve students' academic performance. The Kalasin Secondary Educational Service Area Office discovered that students exceeded the goal by achieving an overall learning Achievement score of 71.80 in the 2022–2023 school year. and the mean has risen. Based on the 1.2 average score for the academic year 2021. The following are the outcomes of applying the strategy: (2.1) The school curriculum is appropriate and in line with the local area, according to the findings of the academic quality development. Students can select from a range of additional courses based on their aptitude. Skills and Passions Instructors design a lesson plan that lets students practice the material until they can sum it up on their own. (2.2) Students' developed abilities were discovered by the student quality development results. Take initiative to educate yourself. Study as a group Discuss ideas in order to learn from each other. Make it a habit to read studies Possess the capacity for critical thought, analysis, differentiation, and questioning in order to learn more. Present your work and learn with technology. possess the capacity for analytical thought Reach your maximum potential by developing yourself following your interests and abilities. and content with what they've learned. (2.3) Teachers set goals for the quality of their students, according to the findings of their professional development. Examine each student individually Create and arrange instruction to take into account students' unique learning styles and stages of intellectual growth. Utilize the right technology to organize your learning. Develop yourself, measure and assess using a variety of techniques, and apply your knowledge to teaching and learning. (2.4) The development of learning resources and media revealed that there was an adequate supply of innovative media and educational materials. Schools are making improvements to their surroundings and educational materials to make learning more enjoyable. To plan teaching and learning activities, teachers create media and educational innovations and use a greater amount of media. (2.5) The outcomes of community involvement in education organizing revealed that pertinent individuals contributed to the establishment of educational institutions, resource mobilization, and a range of school-related

activities. (3) Overall, there was a high degree of feasibility, appropriateness, and usefulness in the evaluation of academic management strategies to raise students' learning Achievement.

Conclusion: The implementation of strategic academic management techniques at Nong Kung Sri Wittayakhan School, including resource development, instructional improvement, student caliber enhancement, teacher development, and community involvement, has effectively raised student learning Achievement. These tactics helped the 2022–2023 school year surpass previous targets and show notable improvement, with an overall learning Achievement score of 71.80.

Keywords: Strategy; Academic Administration; Learning Achievement

กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์

ธวัช เพ็งสูง

โรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: สภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างซึ่งปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนและตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลนั้นถูกสร้างขึ้นโดยกลยุทธ์การจัดการทางวิชาการที่มีประสิทธิผล ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและส่งเสริมความสำเร็จทางวิชาการโดยรวม โรงเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาอย่างเป็นระบบผ่านการใช้การตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล การแทรกแซงแบบกำหนดเป้าหมาย และการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง ทดลองใช้ และประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ วิจัยดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน คือ (1) สร้างกลยุทธ์ โดยการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาเอกสาร และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญกว้างและตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ประเด็นสนทนากลุ่ม และแบบประเมิน (2) ทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ กับครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 959 คน ในปีการศึกษา 2564 (3) ประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ จากครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 49 คน ปีการศึกษา 2564 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสรุปข้อมูล

ผลการวิจัย: (1) กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ กลยุทธ์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพวิชาการ กลยุทธ์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพผู้เรียน กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา กลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงสื่อและแหล่งเรียนรู้ กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา และนัยสำคัญที่ได้รับจากการพัฒนา ได้แก่ นัยสำคัญตรง (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ (2) ผลการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ พบว่า ปีการศึกษา 2564 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.80 สูงกว่า

เป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น จากคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2563 เท่ากับ 1.2 ผลการใช้กลยุทธ์ มีดังนี้ (2.1) ผลการยกระดับคุณภาพวิชาการ พบว่า หลักสูตรสถานศึกษามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับท้องถิ่น มีการจัดรายวิชาเพิ่มเติมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจนสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง (2.2) ผลการยกระดับคุณภาพผู้เรียน พบว่า นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถ ลงมือปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อการเรียนรู้ระหว่างกัน มีนิสัยรักการอ่าน การศึกษาค้นคว้า มีทักษะความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะและตั้งคำถามเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติม ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และนำเสนอผลงาน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ พัฒนาตนเองตามความสนใจ และความถนัดอย่างเต็มตามศักยภาพ และมีความสุขกับการเรียน (2.3) ผลการส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูมีการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสติปัญญา ใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ วัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย พัฒนาตนเอง และนำความรู้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน (2.4) ผลการปรับปรุงสื่อและแหล่งเรียนรู้ พบว่า มีจัดหาสื่อและนวัตกรรมการศึกษาให้เพียงพอ มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูผลิตสื่อและนวัตกรรมการศึกษา และนำสื่อมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น (2.5) ผลการส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา พบว่า ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาระดมทรัพยากร และกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (3) ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ พบว่า โดยรวมมีความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

สรุปผล: การนำเทคนิคการจัดการวิชาการเชิงกลยุทธ์ไปใช้ที่โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาคาร รวมถึงการพัฒนาทรัพยากร การปรับปรุงการเรียนการสอน การเพิ่มขีดความสามารถของนักเรียน การพัฒนาครู และการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์เหล่านี้ช่วยให้นักเรียนปีการศึกษา 2022-2023 ทะลุเป้าหมายก่อนหน้านี้ และแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ที่ 71.80

คำสำคัญ: กลยุทธ์; การบริหารวิชาการ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 กล่าวถึง หน้าที่ของรัฐในการจัดการศึกษาระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน การจัดการศึกษาทุกระดับ รัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ระบุแนวคิดการจัดการศึกษา ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย

หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for all) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for education) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 76)

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในประเทศไทย คือ การกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อเป็นหลักประกันว่า การให้บริการทางการศึกษาของหน่วยงานจะสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมได้ โดยแนวทางการพัฒนาที่กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการ คือ การประเมิน และการประกันคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561 จำนวน 3 มาตรฐาน ประกอบด้วย มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา สามารถสร้างนวัตกรรม ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษามีความรู้ มีทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด มีความภูมิใจในท้องถิ่น ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและความหลากหลาย มีสุขภาพทางร่างกายและจิตสังคมที่ดี มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ สถานศึกษาต้องจัดให้มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน มีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา มีการดำเนินงานยกระดับวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน ตามหลักสูตรสถานศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพทางวิชาชีพ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและบริบทที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ และมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และนำผลมาพัฒนาผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561: 1-2) การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างคุณภาพคน คุณภาพการศึกษา คือ คุณภาพของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน เจตคติที่ดี และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดตามหลักสูตรสถานศึกษา ที่สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการบริหารและการจัดการที่มีมาตรฐานและการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดำเนินการใช้กระบวนการ Active Learning ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลความรู้อย่างยั่งยืนแก่ผู้เรียน ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร และสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน

จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสารการวัดผลการเรียนรู้ ทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาคาร ปีการศึกษา 2562-2563 กล่าว ในปี 2563 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของทุกกลุ่มสาระการ

เรียนรู้มีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสูงที่สุดในทั้งสองปี (70.11 ในปี 2562 และ 72.82 ในปี 2563) ค่าเฉลี่ยรวมของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มขึ้นจาก 68.04 ในปี 2562 เป็น 70.60 ในปี 2563 (โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ, 2564) จากการศึกษารายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ด้านผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม โรงเรียนมีผลการประเมินระดับคุณภาพ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.76 ด้านการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมีผลการประเมินตนเองระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับดี โดยพบว่า มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียนในภาพรวมมีระดับคุณภาพดี มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหาร และการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา มีระดับคุณภาพดีเยี่ยม มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีระดับคุณภาพดี และมาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ มีระดับคุณภาพดีเยี่ยม ผลการประเมินดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนมีจุดที่ต้องพัฒนาด้านคุณภาพผู้เรียน คือ ผู้เรียนต้องได้รับการส่งเสริมให้ด้านความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และแยกแยะ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน จึงต้องจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้หลากหลายวิธี ดังนั้นต้องจัดระบบประเมินตนเองรายบุคคลตามแผนพัฒนาตนเองให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะครู เพื่อพัฒนาระดับคุณภาพผู้เรียน ซึ่งแนวทางการพัฒนา คือ โรงเรียนจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพให้เป็นรูปธรรม มีความชัดเจน และมีการประสานความร่วมมือกับบุคลากร ทั้งในสถานศึกษาและ นอกสถานศึกษา มีการติดตาม และประเมินคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบ นำข้อมูลการประเมินตามสภาพจริงมาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ, 2564)

จากการระดมการคิดวิเคราะห์สภาพปัญหา พบว่า สาเหตุที่ทำให้มาตรฐานด้านคุณภาพของผู้เรียนต่ำกว่ามาตรฐานด้านอื่นๆ และไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือ ปัญหาที่เกิดจากครูผู้สอน ครูจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่หลากหลาย การบูรณาการความรู้ในสาระการเรียนรู้ กิจกรรมและโครงการ การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนร่วมกับการบริหารจัดการ ชั้นเรียนไม่ชัดเจน มีการนำผลการวิเคราะห์รายบุคคลและ ความต้องการมาปรับใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้น้อยและไม่ต่อเนื่อง นอกจากนี้ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีเทคนิควิธีการสอน และวิธีการวัดและประเมินผล ไม่หลากหลาย จัดทำสื่อการสอนไม่หลากหลายและไม่น่าสนใจ และยังขาดความชำนาญในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนและพัฒนาตนเองน้อย ขาดการทำงานเป็นทีม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงานในกลุ่มเครือข่ายมีน้อย และขาดการนิเทศ

ติดตาม ปัญหาด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์แต่สื่อความไม่เป็น ขาดทักษะชีวิต มีพัฒนาการไม่บรรลุตามมาตรฐานการศึกษา มีทักษะการฟังและการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษน้อย ขาดทักษะด้านเทคโนโลยี และไม่สามารถใช้ทักษะและกระบวนการแก้ปัญหา การให้เหตุผล นำเสนอ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างสมเหตุสมผล ปัญหาด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนมีสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีไม่เพียงพอ ไม่หลากหลาย และไม่มีประสิทธิภาพ การขาดการจัดทำข้อมูลแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน และนำแหล่งเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้ย่อย ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกับชุมชน พบว่า การสร้างความสัมพันธ์ การประสานงาน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษามีน้อยและไม่ต่อเนื่อง การระดมผู้มีความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีน้อย ปัญหาเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น แนวทางการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ คือ โรงเรียนควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ครูควรยกระดับตนเอง ศึกษาหาความรู้ด้านกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล พัฒนาการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด และประเมินตามสภาพจริง ส่งเสริมให้นักเรียนทำโครงการเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการทำงาน ทักษะอาชีพ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และสมรรถนะที่จำเป็นตามหลักสูตร โดยให้ผู้เรียนใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการศึกษาค้นคว้าสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เช่น การทำโครงงาน การฝึกการค้นคว้า การทำรายงาน การวางแผนทำงานร่วมกัน การแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยน และนำเสนอข้อมูล และครูควรให้ข้อมูลการประเมินผลย้อนกลับแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนนำไปพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ครูควรทำวิจัยในชั้นเรียน สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและควรสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและชุมชน เชิญวิทยากรหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ตลอดจนนำวิทยาการต่างๆ มาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ จึงสนใจแก้ปัญหาผู้เรียนและยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ โดยการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาการ ที่ใช้ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประกอบด้วย 5 กลยุทธ์คือ กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพวิชาการ อาทิ การพัฒนาหลักสูตรการสอนและหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน ด้านกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านระบบการวัดและประเมินผล ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านสื่อการเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา กลยุทธ์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ การพัฒนา ด้านทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะการเขียน (Writing) และทักษะการคำนวณ (Arithmetic) ด้านทักษะความรู้เชิงบูรณาการสำหรับศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการคิด (การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การอภิปรายแลกเปลี่ยนความหมาย การแก้ปัญหา) ด้านทักษะชีวิตและงานอาชีพ ด้านทักษะการใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์และคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้ วิชาชีพครู และเสริมสร้างระบบแรงจูงใจ กลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงสื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยการจัดหาและ สนับสนุนการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ การนำสื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การจัด สภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการ จัดการศึกษา โดยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน การเชิญวิทยากรหรือภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มี ประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการให้อยู่ในระดับที่ สูงขึ้น และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรและนโยบายการศึกษา ของประเทศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนอง กงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพลันธุ์
2. เพื่อทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพลันธุ์
3. เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนอง กงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพลันธุ์

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการด้านวิชาการที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาของนักเรียน การจัดการทางวิชาการครอบคลุมการวางแผน การจัด การ กำกับ และการควบคุมกิจกรรมการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางวิชาการ กลยุทธ์ในการจัดการด้านวิชาการ ได้รับการออกแบบมาเพื่อปรับปรุงหลักสูตร ปรับปรุงคุณภาพการสอน และรับประกันความสำเร็จของนักเรียน แนวทางที่มีโครงสร้างนี้มีความสำคัญต่อการรักษามาตรฐานการศึกษาระดับสูงและปรับตัวให้เข้ากับ ความ ต้องการด้านการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป (Bush & Middlewood, 2013)

การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปปฏิบัติ

องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการจัดการด้านวิชาการของโรงเรียนคือการพัฒนาและการนำ หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพไปใช้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการออกแบบหลักสูตรที่ตรงตามมาตรฐานการศึกษาและ ตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน แนวทางเชิงกลยุทธ์ช่วยให้แน่ใจว่าหลักสูตรมีความ

เกี่ยวข้อง ครอบครัว และสอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษาของโรงเรียน การทบทวนและการปรับปรุงหลักสูตรเป็นประจำเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรวมเอาความรู้ใหม่ ความก้าวหน้าทางการสอน และการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของสังคม (Ornstein & Hunkins, 2018)

การพัฒนาวิชาชีพครู

ครูถือเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียน ดังนั้นการพัฒนาวิชาชีพจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญในการจัดการวิชาการ โปรแกรมการฝึกอบรมและการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องช่วยให้ครูได้รับข่าวสารล่าสุดเกี่ยวกับแนวโน้มทางการศึกษา เทคโนโลยี และวิธีการสอนล่าสุด โรงเรียนสามารถใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษา การประชุมเชิงปฏิบัติการ และหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องเพื่อเพิ่มทักษะและความสามารถของครูได้ การพัฒนาทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพนำไปสู่คุณภาพการสอนที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน (Guskey, 2002)

การตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล

การตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลเป็นกลยุทธ์สำคัญในการจัดการทางวิชาการ โรงเรียนรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบต่างๆ รวมถึงผลการปฏิบัติงานของนักเรียน บันทึกการเข้างาน และผลตอบรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อประกอบการตัดสินใจ ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้นำโรงเรียนสามารถระบุแนวโน้ม ระบุจุดที่ต้องปรับปรุง และทำการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลรอบด้านเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรและกลยุทธ์การแทรกแซง แนวทางนี้ช่วยให้แน่ใจว่าการตัดสินใจเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามหลักฐานเชิงประจักษ์ และมุ่งเป้าไปที่การเพิ่มประสิทธิภาพทางวิชาการ (Mandinach & Gummer, 2016)

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในกระบวนการจัดการทางวิชาการถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุน โรงเรียนสามารถพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือที่เข้มแข็งกับผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชนผ่านการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน และกระบวนการตัดสินใจร่วมกัน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนจะช่วยเพิ่มประสบการณ์ด้านการศึกษาโดยการมอบทรัพยากร การสนับสนุน และมุมมองที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับความต้องการและความสำเร็จของนักเรียน แนวทางการทำงานร่วมกันนี้มีส่วนช่วยต่อความสำเร็จโดยรวมของกลยุทธ์การจัดการทางวิชาการ (Epstein et al., 2009)

โดยสรุป กลยุทธ์การจัดการด้านวิชาการของโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบรรลุความเป็นเลิศทางการศึกษาและส่งเสริมความสำเร็จของนักเรียน ด้วยการมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาวิชาชีพครู การตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูล และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน โรงเรียนจะสามารถสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาแบบไดนามิกและตอบสนองได้ กลยุทธ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเท่านั้น แต่ยังช่วยให้แน่ใจว่าโรงเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของภูมิทัศน์การศึกษาอีกด้วย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเพื่อตอบคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังกล่าวข้างต้นประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2565) นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 2565 มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561 และการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดการบริหารจัดการศึกษาเชิงกลยุทธ์และกระบวนการ PDCA แนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม แนวคิดการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแนวคิดการพัฒนากลยุทธ์ และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน โดยการจัดประชุมประเด็นสนทนากลุ่ม เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ ผู้วิจัยนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ ไปใช้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา 49 คน ซึ่งเป็นผู้กำกับและรับผิดชอบในการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมจำนวน 959 คน ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จากนั้นสรุปข้อมูลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ และสรุปข้อมูลผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการและกิจกรรมตามกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ ผู้วิจัยนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ ไปใช้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา 49 คน เป็นผู้กำกับและรับผิดชอบในการนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาคาร กับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวม ปีการศึกษา 2564 โดยมีจุดประสงค์เพื่อประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์

ผลการวิจัย

1. กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาคาร มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ กลยุทธ์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 กลยุทธ์ และนัยสำคัญจากการยกระดับ โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

หลักการ: การยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเติบโตตามศักยภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น โดยผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

จุดประสงค์: เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ

กลยุทธ์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน: กลยุทธ์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาคาร ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพวิชาการ เป็นการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรท้องถิ่นที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระบบการวัดและประเมินผล และการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 2 โครงการ ได้แก่ โครงการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และโครงการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพผู้เรียน เป็นการยกระดับผู้เรียนให้มีทักษะความรู้เชิงบูรณาการสำหรับศตวรรษที่ 21 มีทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะการเขียน (Writing) และทักษะการคำนวณ (Arithmetic) ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียน และการประกอบอาชีพในอนาคต มีทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ทักษะการทำงานเป็นทีมหรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เรียนรู้ถึงการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมกับผู้อื่น และเติบโตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการมีคุณธรรมจริยธรรมเหมาะสมตามช่วงวัย มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ประกอบด้วย 7 โครงการ ได้แก่ โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย โครงการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิตเพื่อส่งเสริมและสร้างนิสัยรักการอ่าน โครงการขับเคลื่อนกระบวนการคิดสู่ห้องเรียน โครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โครงการแข่งขันทักษะวิชาการ และโครงการสอนเสริมพิเศษ

กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูพัฒนาองค์ความรู้วิชาชีพครู การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อการเรียนรู้และแก้ปัญหาผู้เรียนและ เสริมสร้างระบบแรงจูงใจ ได้แก่ โครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบ 8 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการพัฒนาจิต พินิจงาน แผนพัฒนารายบุคคล (ID-Plan) รูปแบบของ TEPE Online ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อบรมและสัมมนา การศึกษาดูงาน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการจัดทำสื่อและนวัตกรรม การศึกษา ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนแบบ Active Learning

กลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นการดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมและ แหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน จัดหาสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศให้นักเรียนใช้ศึกษาค้นคว้า อย่างเพียงพอ จัดห้องปฏิบัติการต่างๆ คือ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ห้องวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ตามความสนใจอย่างเต็มศักยภาพ ประกอบด้วย 4 โครงการ ได้แก่ โครงการจัดหาสื่อและนวัตกรรม การศึกษา โครงการจัดสภาพแวดล้อมและบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้โครงการรณรงค์การใช้แหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นและโครงการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา เป็นการสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ศิษย์เก่า โรงเรียน และผู้นำชุมชน การประชุมผู้ปกครอง จัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองร่วมดูแลนักเรียน การเยี่ยมบ้าน นักเรียน การมอบหมายให้ครูและนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และเชิญชุมชนเข้ามาร่วม กิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน และระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 โครงการ ได้แก่ โครงการพัฒนาสถานศึกษามีส่วนร่วมของชุมชน โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา และโครงการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

นัยสำคัญจากการยกระดับ ได้แก่ (1) นัยสำคัญตรง (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และ ภาษาต่างประเทศ

2.ผลการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคพื้นดินพบว่า

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ปีการศึกษา 2564 โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.80 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าจากคะแนนเฉลี่ย ปีการศึกษา 2563 เท่ากับ 1.20

2.2 ผลการยกระดับตามกลยุทธ์ พบว่า

2.2.1 ผลการยกระดับคุณภาพวิชาการ พบว่า โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษามีความเหมาะสมและความสอดคล้องกับท้องถิ่น และสามารถจัดการรายวิชาเพิ่มเติมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือก

เรียนตามความถนัดความสามารถและความสนใจ ครูมีแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจนสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง และโรงเรียนมีแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา และมีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

2.2.2 ผลการยกระดับคุณภาพผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สูงขึ้น มีทักษะการคิด วิเคราะห์ และแยกแยะและตั้งคำถามเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติม เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถ ลงมือปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเองในทุกกิจกรรม และนักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ พัฒนาตนเองตามความสนใจและความถนัดอย่างเต็มตามศักยภาพ และมีความสุขกับการเรียน

2.2.3 ผลการส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูมีการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ สมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและใช้ข้อมูลวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับศักยภาพผู้เรียน ออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสติปัญญา ใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม และนำบริบทและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ วัดและประเมินผลที่มุ่งเน้นการยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ให้คำแนะนำคำปรึกษาและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียน ทั้งด้านการเรียนและคุณภาพชีวิตด้วยความเสมอภาค นอกจากนี้ ครูยังได้ศึกษา วิจัย และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาที่ตนรับผิดชอบมาใช้ในการปรับปรุง การจัด การเรียนการสอน และประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นสมาชิกที่ดีของสถานศึกษา

2.2.4 ผลการปรับปรุงสื่อและแหล่งเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนจัดหาสื่อและนวัตกรรมการศึกษาให้เพียงพอและสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนและครูมีการผลิตสื่อและนวัตกรรมการศึกษาและนำสื่อมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น โรงเรียนมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำความรู้ความสามารถเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถใช้อ้างอิงข้อมูลที่ให้บริการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

2.2.5 ผลการส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา พบว่า คณะกรรมการ สถานศึกษา มีความเข้าใจและปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่กำหนด มีส่วนร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงาน ของโรงเรียนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา การระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ ในชุมชนมาใช้ในการจัดการศึกษาและกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน และนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงทุกคน

3. ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ พบว่า กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพลื่นรุ้ โดยรวมมีความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ เมืองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ คือ การยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเติบโตตามศักยภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น โดยผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม 2) จุดประสงค์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ 3) กลยุทธ์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพวิชาการ กลยุทธ์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพผู้เรียน กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา กลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงสื่อและแหล่งเรียนรู้ กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา และ 4) นัยสำคัญจากการยกระดับ ได้แก่ นัยสำคัญตรง (Output) ได้แก่ (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากจากการจัดทำกลยุทธ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ ปีการศึกษา 2562 - 2563 ผลการส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ผลการประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ ซึ่งมีจุดที่ควรยกระดับด้านคุณภาพผู้เรียนที่โรงเรียนนำมาใช้เป็นข้อมูลในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น รวมทั้งสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดประสบการณ์ที่สร้างความสนใจและแรงจูงใจให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ของตนเอง และผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การยกระดับคุณภาพการศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดเน้นการพัฒนาของโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ เพื่อกำหนดจุดเน้นและกลยุทธ์การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกัน และได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำกลยุทธ์ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ การดำเนินการดังกล่าว ทำให้ได้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการที่มีความเหมาะสมมากที่สุด สำหรับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เนื่องจากกลยุทธ์ดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ คือ การพัฒนาหลักสูตร

การสอนและหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน การจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และการบริหารจัดการชั้นเรียน การส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทาง การศึกษาให้มีความรู้วิชาชีพครู ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของทศพร ปุ่มสีดา (2559) ที่พบว่า กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มี 4 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 1) เร่งยกระดับการบริหารวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา 2) ยกระดับการบริหารงบประมาณด้านการขยายเครือข่ายความร่วมมือในการระดมทรัพยากรเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา 3) พัฒนาการบริหารงานบุคคลด้านการสร้างเสริมประสิทธิภาพของบุคลากร เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา 4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารทั่วไปด้านการปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพ การ ศึกษา และมี 8 กลยุทธ์รอง 34 วิธีดำเนินการ และสอดคล้องกับการวิจัยของ พันธวิชัย เลี้ยงชีพชอบ (2561) พบว่า กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก คือ (1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรม สร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (2) ยกระดับการจัดการเรียนรู่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (3) เพิ่มการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (4) เร่งรัดปรับปรุง จัดหาและใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล และสอดคล้องกับการวิจัยของ สิริมา เปียอยู่ สุภาพร พงศ์ภิญโญโอกาส และขวัญดาว แจ่มแจ้ง (2561) พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพโรงเรียน มาตรฐานสากลในเขตภาคเหนือตอนล่างที่ได้ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น มี 11 กลยุทธ์ ผลการประเมินในด้านความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และสอดคล้องกับการวิจัยของ อธิฐริรา ทรงกิตติพิศาล (2563) พบว่า กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 งาน ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3) การวัดและประเมินผล และ (4) การปรับปรุงสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ และสอดคล้องกับการวิจัยของจักรกฤษณ์ ภูพงษ์พัฒน์ สุภาพ ผู้รุ่งเรือง และประหยัด ภูมิโคกรักษ์ (2564) พบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล 2) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มี 3 กลยุทธ์ หลัก 7 กลยุทธ์

รอง 24 วิธีดำเนินการ และ 3) ผลการประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.จากการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคเหนือ มีข้ออภิปรายดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ปีการศึกษา 2564 โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.80 สูงกว่าเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ แต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น จากคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2563 เท่ากับ 1.2 ทั้งนี้จะเป็นเพราะการบริหารสถานศึกษาโดยใช้กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ ทำให้โรงเรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น ครูได้พัฒนาตนเองและวิชาชีพผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนได้ปรับปรุงสภาพห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียน มีความมั่นคง สะอาดและปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียง อยู่ในสภาพใช้การได้ดี สภาพแวดล้อมร่มรื่น และมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน และครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ติดตาม ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผ่านการประชุมพบปะระหว่างผู้ปกครองและครูเพื่อการยกระดับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Anderson (2016) ที่ค้นพบว่า แนวทางการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การสร้างทีมงานที่เป็นผู้นำ การมีวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ที่ชัดเจน จัดลำดับความสำคัญของความร่วมมือ กำหนดข้อตกลงร่วมกัน การพัฒนาจุดแข็งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การสะท้อนกลับและการประเมินกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ซึ่งผู้บริหารและครูต้องมีบทบาท และความรับผิดชอบร่วมกันในการเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน และผลการวิจัยของ Kelly (2016) ที่พบว่า กลยุทธ์การปรับปรุงคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การจำแนกนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่มีผลการเรียนต่ำ การให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคลตามความต้องการของนักเรียน และการติดตามประเมินผลนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จนแน่ใจว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น นอกจากนี้การชี้แจงผู้ปกครองและชุมชนเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียน การส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครู การสร้างผู้นำ กำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และการปรับปรุงสื่อการสอน ส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2 ผลการยกระดับกลยุทธ์ พบว่า ผลการยกระดับคุณภาพวิชาการ เป็นการพัฒนาหลักสูตรการสอน และหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระบบการวัดและประเมินผล และการบริหารจัดการชั้นเรียน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้บริหารและครูควรมี

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร การวางแผน การใช้หลักสูตร และการประเมินหลักสูตร และควรพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากหลักสูตรแล้ว การยกระดับคุณภาพวิชาการให้มีประสิทธิภาพนั้น ปัจจัยหลักสำคัญ คือ การส่งเสริมและพัฒนาครู การส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพครู การจัดครูให้สอนตรงตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด มีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนการสอน ดังนั้นครูควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาตนเอง พัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม และมุ่งให้ครูมีภาระการสอนเป็นหลัก และปัจจัยสนับสนุนทำให้การยกระดับคุณภาพวิชาการมีประสิทธิภาพ เช่น การส่งเสริมให้มีวัสดุอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้อย่างเพียงพอ และสอดคล้องกับความต้องการ การจัดให้มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ห้องสมุด สนามกีฬา การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนที่หลากหลายเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ นอกจากนี้ การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมและการระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อการศึกษาเป็นปัจจัยสนับสนุนและส่งเสริมให้การยกระดับคุณภาพวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ และคณะ (2560) ที่ได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านระบบการศึกษา คือ การสร้างระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็ก กำหนดเป้าหมายหรือจุดหมายจากบนลงล่างชัดเจน จัดให้มีการสัมมนา ให้ความรู้ในการพัฒนาระบบการศึกษา และปรับหลักสูตรให้ตรงกับบริบทท้องถิ่น ด้านคุณธรรมและจริยธรรม คือ นำพุทธศาสนามาสอนให้ฝึกปฏิบัติเพิ่มขึ้น สร้างจิตสำนึกในทางที่ดีตั้งแต่เด็ก การหล่อหลอมด้วยคุณธรรมและจริยธรรมให้เด็กเรียนรู้ คุณธรรม และให้ครูสำนึกในหน้าที่ของตน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Shannon (2007) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานสูง ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนดำเนินการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มี 9 ประการดังนี้ 1) มีจุดเน้นและวิสัยทัศน์ ร่วมที่ชัดเจน 2) กำหนดมาตรฐานและผลลัพธ์ที่คาดหวังสำหรับนักเรียน 3) ภาวะผู้นำโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ 4) มีระดับความร่วมมือและการสื่อสารที่ดี 5) มีหลักสูตรการศึกษา การจัดการเรียน การสอน และ การประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา 6) มีการติดตามและประเมินผล การเรียนรู้และ การสอนเป็นประจำ 7) มุ่งเน้นการพัฒนาวิชาชีพ 8) สนับสนุนการจัดสิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ 9) สร้างการมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Vlasic, Vale & Puhar (2009) พบว่า การจัดการคุณภาพการศึกษาของประเทศโครเอเชีย เกณฑ์ตัวชี้วัดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สำคัญมี 7 ประการ ได้แก่ 1) หลักสูตร ประกอบด้วย โครงสร้างหลักสูตร หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน สมรรถนะสำคัญที่ต้องการพัฒนาผู้เรียน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ 3) การเรียนรู้และการสอน ได้แก่ วิธีการสอนของครู ประสิทธิภาพและการเรียนรู้ของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน การติดตามและประเมินผลการทำงานของนักเรียนและครู 4) ปัจจัยสนับสนุนนักเรียน ได้แก่ แรงจูงใจส่วนบุคคลและ

สังคมของนักเรียน การติดตามความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และปัจจัยสนับสนุนในด้านการเรียนรู้ กระบวนการ การพัฒนาตนเองของนักเรียนและครู 5) ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน ได้แก่ นโยบายบรรยากาศและความสัมพันธ์ เป้าหมายเฉพาะ และความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง 6) ทรัพยากร ได้แก่ ทรัพยากรทางการศึกษา ครู สมาคมวิชาชีพ กฎระเบียบ ระดับการศึกษาการทำงานเป็นทีม ความร่วมมือ ทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ และ 7) การจัดการ การเป็นผู้นำ และการประกันคุณภาพ ผลการยกระดับคุณภาพผู้เรียน เป็นการยกระดับผู้เรียนให้มีทักษะความรู้เชิงบูรณาการสำหรับศตวรรษที่ 21 มีทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะการเขียน (Writing) และทักษะการคำนวณ (Arithmetic) ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต มีทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ทักษะการทำงานเป็นทีมหรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เรียนรู้ถึงการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมกับผู้อื่น และเติบโตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการมีคุณธรรมจริยธรรมเหมาะสมตามช่วงวัย มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งคุณภาพผู้เรียน คือ ความสำเร็จที่ปรากฏในตัวนักเรียน อันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน คือ การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย และสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม ดังนั้น การยกระดับคุณภาพผู้เรียน ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น โรงเรียนต้องส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร โดยการส่งครูเข้ารับการอบรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูมีเทคนิควิธีการสอนที่ดี มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มเครือข่ายครู การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรการศึกษา การจัดสรรสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอน การจัดทำสื่อของครูตามความต้องการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการทำงานแบบมีส่วนร่วมหรือการทำงานเป็นทีม และการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนการสอนต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ส่งเสริมการใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ และคณะ (2560) ที่ได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับท้องถิ่นภาคตะวันออก ด้านการใช้เทคโนโลยี คือ สร้างความตระหนัก แนะนำ ส่งเสริมให้เด็กใช้

หลากหลายรูปแบบที่มีประโยชน์ให้ความรู้ จัดอบรมให้เห็นประโยชน์และโทษของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และกำกับดูแล/กำหนดระยะเวลาการใช้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พันธวิชัย เลี้ยงชีพชอบ (2561) พบว่า กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนรู้ (3) การวัดผลประเมินผล (4) การพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กรอบแนวคิด คนไทย 4.0 มี 9 คุณลักษณะ ได้แก่ (1) พฤติกรรมเชิงรุก (2) ความคิดสร้างสรรค์ (3) ความคิดวิจารณ์ญาณ (4) จิตสาธารณะ (5) ความร่วมมือร่วมใจ (6) พฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรม (7) ความฉลาดทางอารมณ์ (8) พฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศ (9) ความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เทพสุดา เมฆวิสัย (2563) พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุดของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนสมรรถนะหลักที่จำเป็นต้องพัฒนาสูงสุด คือ สมรรถนะการวิพากษ์ จุดแข็งของการบริหารวิชาการ คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอน

ผลการส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูพัฒนาองค์ความรู้วิชาชีพครู การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อการเรียนรู้และแก้ปัญหาผู้เรียน และเสริมสร้างระบบแรงจูงใจ ได้แก่ โครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบ 8 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการพัฒนาจิตพิสัยงาน แผนพัฒนารายบุคคล (ID-Plan) รูปแบบของ TEPE Online ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อบรมและสัมมนา การศึกษาดูงาน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการจัดทำสื่อและนวัตกรรมการศึกษา ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การอบรมสัมมนาเชิงวิชาการ การประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการศึกษาหาข้อมูลด้านวิชาการผ่านระบบต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองมีความรู้ได้กว้างขวางมากขึ้น และนำมาประยุกต์ใช้ในการจัด การเรียนการสอน ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการพัฒนาศักยภาพครู เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ และคณะ (2560) ที่พบว่า แนวทางหรือวิธีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับท้องถิ่นตะวันออก ด้านครูหรือผู้บริหาร คือ พัฒนาผู้บริหารและครูให้เป็นระบบ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้เป็นครูมืออาชีพ โดยเน้นเรื่องจรรยาบรรณ ความรับผิดชอบ รักในอาชีพ และจัดครูให้ครอบคลุมทุกวิชาที่สอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Matorera (2018) ที่พบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในระบบการบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การคิดอย่างเป็นระบบ (System thinking) การมีรูปแบบวิธีคิดที่เปิดกว้าง (Mental model) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared vision) การเรียนรู้ของสมาชิกในองค์กร (Personal mastery) และการเรียนรู้เป็นทีม (Team learning) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ผลการปรับปรุงสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นการดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน จัดหาสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศให้นักเรียนใช้ศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ จัด

ห้องปฏิบัติการต่างๆ คือ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ห้องวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งโรงเรียนจำเป็นต้องดำเนินการจัดหาสื่อการเรียนรู้อย่างถูกต้องเหมาะสมและต่อเนื่อง เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักการแก้ปัญหา และคิดวิเคราะห์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหล่านี้เป็นปัจจัยสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Hernthaisong et al (2017: 166-173) ที่พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน ส่งผลให้มีห้องเรียนมีคุณภาพและแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนมีคุณภาพ และนักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ LaTurner & Lewis (2013) ค้นพบว่า การนำโปรแกรมใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถแก้ปัญหาการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูสามารถจัดการเรียนการสอนและการทำงาน เพื่อมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ศิษย์เก่าโรงเรียน และผู้นำชุมชน การประชุมผู้ปกครอง จัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองร่วมดูแลนักเรียน การเยี่ยมบ้านนักเรียน การมอบหมายให้ครูและนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และเชิญชุมชนเข้ามาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการศึกษาไม่ได้เกิดขึ้นในชั้นเรียนเท่านั้น ผู้เรียนไม่ได้ต้องการได้รับการยกระดับด้านเนื้อหาวิชาการแต่เพียงด้านเดียว แต่ต้องการยกระดับด้านทักษะและประสบการณ์ ยกระดับด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงต้องร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และโรงเรียนต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างและ และนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งผลการวิจัยของ พิณสุตา สิริรังศรี (2560: 173-177) สรุปว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน คือ การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในลักษณะ 8 ร่วม กล่าวคือ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมชื่นชม โดยชุมชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นปัญหาและความต้องการทางการศึกษาร่วมกัน การจัดทำหลักสูตรและสื่อการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการปฏิบัติร่วมกัน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การร่วมกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในชุมชน ครู และผู้ปกครอง รวมทั้งการจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ระหว่างโรงเรียนและครอบครัว การกำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนรู้ และด้านกายภาพ ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร ได้แก่ เงิน อาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และร่วมสนับสนุนทรัพยากร ได้แก่ การสนับสนุนครูและบุคลากร เพื่อช่วยจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เงิน อาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ และคณะ (2560) ที่พบว่า แนวทาง หรือวิธีการยกระดับคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับท้องถิ่นตะวันออก ด้านชุมชนและผู้ปกครอง คือ การสร้างองค์กรให้เป็นพี่เลี้ยงของชุมชนหรือค่านิยมใหม่ โรงเรียนเพิ่มกิจกรรมกับชุมชนหรือสร้างความร่วมมือ และจัดส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้ชุมชนหรือผู้ปกครอง และผู้ปกครองให้ความเอาใจใส่ และส่งเสริมให้บุตรหลานของตนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน และชุมชนมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Stern (2014) ที่พบว่า กระบวนการที่ส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพการสอน การเรียนรู้ และการจัดการศึกษาของโรงเรียน คือ การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียของโรงเรียนให้เพิ่มขึ้น ได้แก่ โรงเรียนควรสร้างความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน แสดงให้เห็นว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรสนับสนุนความต้องการ ด้านงบประมาณของโรงเรียนเพื่อการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้และการศึกษาของผู้เรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Skanson (2006) ที่พบว่า โรงเรียนต้องสร้างความสัมพันธ์ ที่ดี ให้ความเคารพ ความเข้าใจ และไว้วางใจต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสมาชิกในองค์กร ดังนั้นความร่วมมือจึงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ สำหรับการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้นำโรงเรียนจำเป็นต้องให้ความสนใจ และสร้างความร่วมมือ เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ

3. ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคสกลนคร พบว่า โดยรวม กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคสกลนคร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคสกลนคร ที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และมีความเป็นประโยชน์ในการนำไปบริหารงานโรงเรียน เพราะปัจจัยสำคัญของการบริหารองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ต้องมีกลยุทธ์การบริหารเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 2565 มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561 และการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานตามที่หน่วยงานกำหนด และได้รับการยอมรับจากชุมชน ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมชัย วงษ์นาค และทวนทอง เขาวงกตพิตร (2559) ที่พบว่า แผนกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาศาสนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชรทั้งหมด มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริมา เปี้ยอยู่ สุภาพร พงศ์ภิญโญโอกาส และขวัญดาว แจ่มแจ้ง

(2561) ที่พบว่า ผลการประเมินกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากลในเขตภาคเหนือตอนล่างพบว่า ผลการประเมินในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สราวุธม์ กันเอียดม (2561) พบว่า ผลการประเมินสภาพปัจจุบันภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือด้านการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษาและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เทพสุตา เมฆวิสัย (2563) พบว่า ผลการประเมินความต้องการจำเป็นสูงสุดของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนสมรรถนะหลักที่จำเป็นต้องพัฒนาสูงสุด คือ สมรรถนะการวิพากษ์ จุดแข็งของการบริหารวิชาการ คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ส่วนจุดอ่อนของการบริหารวิชาการ คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล จุดแข็งของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ สมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ส่วนจุดอ่อนของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ สมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) โอกาส คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่วนภาวะคุกคาม คือ การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคม

ข้อเสนอแนะ

ควรพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาการนิเทศ ติดตามและการประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของครูที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน

ควรพัฒนากลยุทธ์ความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษา

ควรพัฒนากลยุทธ์เกี่ยวกับนวัตกรรมในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี

ควรพัฒนากลยุทธ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ มุ่งพัฒนาผู้สอนให้มีทักษะด้านทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ (2561). *แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย*. กรุงเทพฯ :กระทรวงศึกษาธิการ.

- จักรกฤษณ์ ภูพงษ์พัฒน์ สุภาพ ผู้รุ่งเรือง และประหยัด ภูมิโคกรักษ์. (2564). กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- ทัตพร ปุมสีดา. (2559). การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- เทพสุตา เมฆวิลัย. (2563). กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธิวิทย์ เลี้ยงชีพชอบ. (2561). กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- พินสุดา สิริธรรค์. (2560). กลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใน ศตวรรษที่ 21. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ. (2564). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียน หนองกุงศรีวิทยาการ ปีการศึกษา 2563-2564. กาฬสินธุ์: โรงเรียน.
- โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ. (2564). รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ปี การศึกษา 2564. กาฬสินธุ์: โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ.
- ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ และคณะ. (2560). การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับท้องถิ่นภาค ตะวันออก. วารสารวิจัยและพัฒนาวิจัยและพัฒนาวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์, 12(2), 221-234.
- สมชัย วงษ์นายะ และทวนทอง เขาวีรติพงศ์. (2559). การพัฒนาแผนกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร. การประชุม วิชาการระดับชาติครั้งที่ 3. กำแพงเพชร: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สรารุณ กั้นเอี่ยม. (2561). กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนเตรียมทหารตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษ ที่ 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: פרקหวาน กราฟฟิค.

- สิริมา เปียอยู่ สุภาพร พงศ์ปัญญาโอภาส และขวัญดาว แจ่มแจ้ง. (2561). กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพโรงเรียน
มาตรฐานสากลในเขตภาคเหนือตอนล่าง. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 12(1), 260-274.
- อิฏฐิรา ทรงกิตติพิศาล. (2563). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะ ภาวะ
ผู้นำเชิงผู้ประกอบการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- Anderson, T. (2016). Theories for Learning with Emerging Technologies (pp. 35-64). Canada:
Athabasca University Press.
- Bush, T., & Middlewood, D. (2013). *Leading and Managing People in Education*. SAGE
Publications.
- Epstein, J. L., Sanders, M. G., Sheldon, S. B., Simon, B. S., Salinas, K. C., Jansorn, N. R., ... &
Hutchins, D. J. (2009). *School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook
for Action*. Corwin Press.
- Guskey, T. R. (2002). Professional Development and Teacher Change. *Teachers and Teaching:
Theory and Practice*, 8(3), 381-391.
- Hernthaisong, P., Sirisuthi, C., & Wisetrinthong, K. (2017). Development of Participative
Management System in Learning Environment Management for Small Sized Primary
Schools. *International Education Studies*, 10(2), 166-173.
- Kelly, P. (2016). Qualitative comparative research on teaching. *Research in Comparative and
International Education*, 11(4), 354-356. <https://doi.org/10.1177/1745499916679556>
- LaTurner, J., & Lewis, D. (2013). Managing the implementation of school improvement
efforts. *SEDL Insights*, 1(2), 1-6.
- Mandinach, E. B., & Gummer, E. S. (2016). *Data-Driven Decision Making in Education: Lessons
from Five Years of Evidence*. Teachers College Press.
- Matorera, D. (2018). "Quality Management Systems in Education," Chapters, in: *Leo Dimitrios
Kounis (ed.), Quality Management Systems - a Selective Presentation of Case-studies
Showcasing Its Evolution*, IntechOpen.
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2018). *Curriculum: Foundations, Principles, and Issues*.
Pearson.
- Shannon, G. & Bylsma, Pete. (2007). *Nine Characteristics of High-Performing Schools: A
Research-Based Resource for Schools and Districts to Assist with Improving Student
Learning. Second Edition*. Washington Office of Superintendent of Public Instruction.

- Skanson, M. (2006). Mindful Collaboration to Influence School Improvement. DOCTOR OF EDUCATION Thesis: UNIVERSITY OF MINNESOTA.
- Stern, T. (2014). What Is Good Action Research? Considerations About Quality Criteria. *In: T. Stern, A. Townsend, F. Rauch & A. Schuster (Eds.), Action Research, Innovation and Change: International perspectives across disciplines*. London, UK: Routledge.
- Vlasic, S., Vale, S., & Puhar, D. (2009). Quality Management in Education. *Interdisciplinary Management Research*. 5, 565-573.

